तदनुकूलाचरणंकिमर्थमतआह ॥ तस्माइति ॥ नृपतिना दशरथेन ॥ सत्वया विशेषतःप्रसाद्यः चोहेतौ यतोनृपतिः ॥२७॥२८॥ याते गते ॥ २९ ॥ कल्पं उषसि ॥३०॥ त्वयिगतेत्वन्मातुर्नमस्कारेणकिंफलं सतितुत्वत्प्रातिकूल्याकरणेतत्फलमितिचेत्तत्राह ॥ धर्ममेवाग्रतःकृत्वा धर्मएवतत्फलंमुख्यंबुद्धौकृत्वा तत्संमानःकार्यइतिभावः ॥ ३१॥ स्नेहेन मातृत्वप्रयुक्तेनप्रणयेन प्रकृष्टःस्नेहः प्रणयः संभोगः सेवा अन्नपानादिविशेषप्रदानं ॥३२ ॥ भ्रात्रापुत्रेणचसमौ ॥ प्राणैः प्राणेभ्यः प्रियतरौ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ विप

तस्मैदत्तंनृपतिनायौवराज्यंसनातनं॥ सप्रसाद्यस्त्वयासीतेनृपतिश्चविशेषतः ॥ २७॥ अहंचापिप्रतिज्ञांतांगुरोःसमनुपालयन्॥ वनमद्यैवयास्यामिस्थिरीभवमनस्विनि॥२८॥ यातेचमयिकल्याणिवनंमुनिनिषेवितं॥ व्रतोपवासपरयाभवितव्यंत्वयानघे॥२९॥ कल्पमुत्थायदेवानांकृत्वापूजांयथाविधि॥ वंदितव्योदशरथःपितामममजनेश्वरः॥३०॥ माताचममकौसल्यावृद्धासंतापकर्शिता॥ धर्ममेवाग्रतःकृत्वात्वत्तःसन्मानमर्हति ॥ ३१ ॥ वंदितव्याश्चतेनित्यंयाःशेषाममममातरः ॥ स्नेहप्रणयसंभोगैःसमाहिमममातरः ॥ ३२॥ भ्रातृपुत्रसमौचापिद्रष्टव्यौचविशेषतः॥ त्वयाभरतशत्रुघ्नौप्राणैःप्रियतरौमम॥३३॥ विप्रियंचनकर्तव्यंभरतस्यकदाचन सहिराजाचवैदेहिदेशस्यचकुलस्यच ॥ ३४ ॥ आराधिताहिशीलेनप्रयत्नैश्चोपसेविताः ॥ राजानःसंप्रसीदंतिप्रकुप्यंतिविपर्यये ॥३५॥ औरस्यानपिपुत्रान्हित्यजंत्यहितकारिणः॥ समर्थान्संप्रगृह्णंतिजनानपिनराधिपाः॥३६॥ सात्वंवसेहकल्याणिराज्ञःसमनुवर्तिनी॥ भरतस्यरताधर्मेसत्यव्रतपरायणा॥३७॥ अहंगमिष्यामिमहावनंप्रियेत्वयाहिवस्तव्यमिहैवभामिनि ॥ यथाव्यलीकंकुरुषेनकस्यचित्तथात्वयाकार्यमिदंवचोमम॥ ३८॥

र्यये शीलादिविपर्यये ॥ ३५ ॥ जनान्प्राकृतान् ॥ संबंधलेशहीनानितियावत् ॥ ३६ ॥३७॥ यथा कस्यचिन्मद्वचसोव्यलीकं व्यलीकत्वं अनृतत्वं नकुरुषे तथेदमपि मेवचःकार्यं अनुष्ठेयमित्यर्थः ॥ वचसोनृतत्वकरणंचाननुष्ठानेभवति ॥ ३८ ॥